21

dekamer.be

Minimale dienstverlening bij het spoor ♦

Maatregelen voor meer verkeersveiligheid ♦

De nieuwe postwet ♦

Mystery calls voortaan mogelijk ♦

Kraken strafbaar ♦

Geachte lezer,
Beste leerkracht,

Sinds vorig jaar verspreiden we ons magazine ook via e-mail. Voor u als lezer heeft dat heel wat voordelen. Een elektronische versie belandt meteen in uw mailbox. Een e-mail kunt u in een handomdraai doorsturen naar collega's of kennissen. En het is handig als u met het magazine klassikaal aan de slag wil en wil doorklikken naar achterliggende info.

In de toekomst willen we nog meer informatie delen via e-mail. Sinds kort heeft de Kamer ook een YouTubekanaal. Daar vindt u leuke en interessante videoclips over het reilen en zeilen in de Kamer. Ook die kunnen van pas komen in de klas.

Wenst u via e-mail op de hoogte gehouden te worden? Bezorg ons dan uw e-mailadres op **communication@dekamer.be**. Vermeld duidelijk uw naam en die van uw school. Belangrijk: De papieren versie van dit magazine schrappen we alleen als u dat uitdrukkelijk vraagt.

INHOUD

Treinstaking - minimale dienstverlening 4
Mystery calls 7
Verkeersveiligheid 9
De nieuwe postwet 11
Bijzondere commissies en onderzoekscommissies 14
Kraken voortaan strafbaar 18
De lotgevallen van een wettekst 20
De fipronilcrisis 22
Neutrale zone 24
Parlementaire verslaggeving 26

VOORWOORD

Lieve lezer,

Ik denk dat het tijdschrift dat hier voor u ligt een uitstekende weergave is van het feitelijke parlementaire werk van de voorbije maanden. Maar er is meer. Het biedt ook een antwoord aan al diegenen die eraan twijfelen of in het parlement nog zinnig werk wordt geleverd, en of de Kamer zich bezighoudt met dingen die ertoe doen. Wie dit leest, zal begrijpen dat de Kamer begaan is met wat de mensen bezighoudt.

Neem bijvoorbeeld de moeilijke discussie over de minimale dienstverlening bij treinstakingen. Dat is vooral een kwestie van het afwegen van rechten: aan de ene kant het stakingsrecht, aan de andere kant het recht op openbaar vervoer. Absoluut het lezen waard.

Verderop nog een moeilijke discussie: de zogeheten mystery calls waarbij wordt nagekeken of sollicitanten met allochtone origine gelijk worden behandeld. Moeilijk omdat er twijfels zijn over de effectiviteit en de efficiëntie van de mystery calls, terwijl er tegelijk niet kan worden getwijfeld over het bestaan van discriminatie. De Kamer heeft in dat verband een systeem uitgedokterd dat getuigt van gematigdheid, evenwicht en verstand.

U kan ook lezen hoe de wetgever via steeds strengere wetgeving het aantal verkeersdoden probeert te verminderen. Die vele vooral jonge slachtoffers mogen we niet zomaar als een gegevenheid aanvaarden.

Een interessant hoofdstuk is er ook over de toekomst van de post, en u krijgt ook een beknopte stand van zaken over de onderzoekscommissies. We hebben er, zoals u al kon lezen in vorige edities van dit magazine, vier tegelijk gehad. Dat is *du jamais vu*.

Maandenlang is kraken een hot item geweest, niet in het minst in mijn eigen stad, in Gent. De Kamer heeft, na een lange discussie alweer, kraken voortaan strafbaar gemaakt. Ook hier moest een evenwichtsoefening worden gemaakt: er is het recht op wonen dat universeel is, maar er is natuurlijk ook het recht op eigendom. De Kamer getuigt, denk ik, van wijsheid door het verschil te hebben gemaakt tussen het kraken van een bewoonde woning en het kraken van een niet-bewoonde woning. Beiden zijn strafbaar, maar de snelheid waarmee ertegen wordt opgetreden verschilt.

Eindigen doen we zoals altijd met een blik achter de schermen van de Kamer, met deze keer de focus op de parlementaire verslaggeving en de wijze waarop die is geëvolueerd.

Ik denk dat dit tijdschrift het lezen waard is en ik wens u bijgevolg heel veel leesgenot.

Siegfried Bracke
Voorzitter van de Kamer

© Belga Image

Treinstaking

Een poging om te komen tot een minimale dienstverlening

Doc nr. 2650

Naar Verslag

Zal ik een trein hebben om naar school of naar het werk te gaan? Dat is ongetwijfeld de vraag die de 870.000 treingebruikers zich stellen als er treinstaking is. Eind 2017 nam de Kamer een wet aan waarmee ze die vraag wil beantwoorden. De wet legt vast wat de verplichtingen zijn van de vakbonden, het personeel, van Infrabel en van de NMBS bij een aangekondigde staking. Ondanks de staking toch vervoer aanbieden en de reizigers tijdig informeren: dat is de bedoeling. Zo kan iedereen met kennis van zaken de nodige schikkingen treffen.

Het idee van een 'gewaarborgde' dienstverlening (we komen verder op dat begrip terug) bij stakingen is niet nieuw. In haar regeringsverklaring van mei 2014 gaf de regering al aan daar werk van te willen maken. En in mei 2016 stelde ze in de Kamercommissie Infrastructuur vier mogelijke scenario's voor. Voor elk

Een staking van drie dagen wordt aangekondigd...
Alle betrokkenen moeten communiceren
binnen welbepaalde termijnen

WERKNEMER*
moet zijn beslissing meedelen
Staken? Of werken?
Ten laatste 72 u voor begin staking

D –8 | D –7 | D –6 | D –5 | D –4

VAKBONDSORGANISATIE
moet stakingsaanzegging indienen ten laatste 8 dagen voor begin staking

*Het betreft werknemers die behoren tot die categorieën die als noodzakelijk beschouwd worden

WERKNEMER*
Laatste dag om van mening te veranderen ivm 2de stakingsdag
Zal toch niet werken → zal staken
Ten minste 72 u voor de dag in kwestie
(van mening veranderen niet toegelaten voor 1ste stakingsdag)

scenario werd de personeelsbehoefte berekend (zie magazine 18, blz. 14). Om een aangepast vervoersaanbod te kunnen uitwerken moet aan twee voorwaarden voldaan zijn. Enerzijds moet de staking ruim vooraf aangekondigd worden en anderzijds moeten de personeelsleden tijdig meedelen of ze al dan niet aan de staking deelnemen.

Elk zijn plichten

Allereerst moeten de directiecomités van Infrabel en de NMBS bepalen welke personeelscategorieën in geval van een staking toch vertegenwoordigd moeten zijn om een aangepast vervoersaanbod te kunnen organiseren.

Vervolgens moeten alle betrokken partijen bij een aangekondigde staking binnen duidelijk afgebakende termijnen bepaalde verplichtingen nakomen. Op die manier kan er, in de mate van het mogelijke, een aangepast vervoersaanbod uitgewerkt worden en kunnen de reizigers geïnformeerd worden. De grafiek toont de plichten en deadlines.

Zoals u ziet, hebben de personeelsleden een aantal dagen de tijd om te beslissen of ze al dan niet deelnemen aan de staking. Wie nadien nog van mening verandert, wordt gesanctioneerd.

Minimale dienstverlening of gewaarborgde dienstverlening?

De twee begrippen worden gebruikt, maar geen van beide is helemaal correct. Om een minimale dienstverlening te kunnen waarborgen, zou er personeel opgevorderd moeten kunnen worden en dat is niet het geval. De personeelsleden die werken, doen dat vrijwillig. Het betreft ook geen gewaarborgde dienstverlening want de dienstverlening hangt af van het aantal werknemers dat bereid is om te werken. Om op een veilige manier treinen te laten rijden, moeten de noodzakelijke personeelscategorieën immers voldoende vertegenwoordigd zijn. Wat is het dan wel? Deze wet somt de voorwaarden op die vervuld moeten zijn alvorens er überhaupt gepoogd kan worden om op een veilige manier een bepaald treinaanbod te organiseren op basis van het werkwillige personeel.

De enige zekerheid is dat de reizigers ten laatste 24 uur voor het begin van de staking zullen weten wat hen te wachten staat.

Een aanslag op het stakingsrecht?

Vormt deze wet geen aanslag op het stakingsrecht? Dat was het eerste punt van kritiek. Het stakingsrecht wordt dan wel niet formeel erkend door de Belgische wetgeving, maar wel door internationale en Europese teksten. En ook al beperkt deze wet het stakingsrecht

niet uitdrukkelijk, volgens de oppositie zal het daar in de praktijk wel op neerkomen. De werknemers zullen immers onder druk komen te staan aangezien ze individueel moeten aangeven of ze al dan niet zullen staken. En zeker de personeelscategorieën die voor 85 à 100 % vertegenwoordigd moeten zijn, zullen druk ondervinden. Ten slotte wordt ook het feit dat stakingspiketten verboden worden, als een inperking van het stakingsrecht ervaren.

Andere punten van kritiek:

- Met deze wet is chaos verzekerd: iedereen zal erop rekenen wel een trein te hebben maar er zullen niet genoeg treinen zijn voor iedereen. Hoeveel reizigers zullen mee kunnen? Zal men zeker zijn van een trein voor de terugreis?
- De werkgevers zullen ervan uitgaan dat het personeel op het werk geraakt. Maar hoe kan je bewijzen dat je niet meer mee kon terwijl er wel een trein was?
- In plaats van te streven naar een minimale dienstverlening op stakingsdagen zou de regering beter werk maken van een betere mobiliteit: elke dag voor iedereen, onder andere door meer te investeren in het spoorverkeer.
- Hoe zal het treinaanbod verdeeld zijn over het land? Zullen sommige gebieden bevoorrecht worden?
- De wet geldt enkel bij aangekondigde stakingen, maar bij spontane acties blijft de reiziger in de kou staan. En dergelijke acties zouden ingevolge de nieuwe wet wel eens vaker kunnen voorkomen.

De minister van Mobiliteit concludeerde: "Ik hoop dat deze wet nooit moet worden toegepast. Want elke keer als we deze wet nodig hebben, betekent het dat het sociaal overleg mislukt is".

www.dekamer.be

> document nr. 2650

Wetgever zet deur open voor **Mystery calls**

Uit onderzoek blijkt dat sollicitanten met een niet-Europees klinkende naam minder kans hebben om voor een sollicitatiegesprek te worden uitgenodigd dan sollicitanten met een 'gewone' naam. Ook al hebben ze een gelijkaardig cv. Vaak, maar niet altijd, heeft dat met discriminatie te maken. Om deze en andere gevallen van discriminatie te kunnen bewijzen en het probleem te kunnen aanpakken heeft de Kamer het Sociaal Strafwetboek gewijzigd waardoor *mystery calls* mogelijk worden.

Discriminatie op de arbeidsmarkt kan niet: daarover bestaat eensgezindheid. Maar wanneer is er sprake van discriminatie? Hoe groot is het probleem en hoe pakken we het aan? Dat was de voorbije jaren stof voor menig debat.

De nieuwe wet laat *mystery calls* of praktijktesten toe, weliswaar onder zeer strikte voorwaarden. Zo mogen sociaal inspecteurs zich, zonder hun identiteit kenbaar te maken, voordoen als sollicitanten om na te gaan of er op grond van een wettelijk beschermd criterium gediscrimineerd werd of wordt. Dat mag alleen als er al objectieve aanwijzingen van discriminatie zijn, na een klacht of een melding, ondersteund door resultaten van *datamining* en *datamatching*. Het betreft een bijzondere onderzoeksmethode waarvoor een voorafgaand schriftelijk akkoord van de arbeidsauditeur of de procureur des Konings vereist is. De sociaal inspecteur moet zich bovendien beperken tot de handelingen die strikt noodzakelijk zijn om de discriminatie aan te tonen en die evenredig zijn met het nagestreefde doel. Hij moet ook van alle ondernomen acties en van het resultaat verslag uitbrengen aan de arbeidsauditeur of de procureur des Konings.

Elke vorm van discriminatie

Met deze aanpassing van het wetboek wil de wetgever elke vorm van discriminatie bestrijden. Niet alleen discriminatie op basis van afkomst of origine, maar evenzeer discriminatie op het vlak van leeftijd, geslacht of wegens een handicap.

Datamining
Gericht zoeken naar verbanden in gegevensverzamelingen met als doel profielen op te stellen voor diepgaand onderzoek.

Datamatching
Twee sets van verzamelde data met elkaar vergelijken.

Arbeidsauditeur
Het arbeidsauditoraat vertegenwoordigt in België het Openbaar Ministerie in alle materies die onder de bevoegdheid van de arbeidsrechtbank vallen. Aan het hoofd van een arbeidsauditoraat staat een arbeidsauditeur.

Procureur des Konings
De procureur des Konings is een magistraat die lid is van het openbaar ministerie (of parket). Hij moet de belangen van de maatschappij vertegenwoordigen en de vermoedelijke daders van misdrijven in de strafprocedure vervolgen.

Hebben we echt een wet nodig?

Die vraag stelden de bevoegde politici zich enkele jaren geleden ook al. En toen werd beslist om niet meteen naar de harde middelen te grijpen. In 2015 nam de Kamer een resolutie aan waarin ze de kaart trok van sensibilisering en zelfregulering, waarbij een wettelijke regeling slechts als stok achter de deur fungeerde. Aan de private sector werd gevraagd om zelf instrumenten te ontwikkelen om discriminatie op te sporen en informatie daarover door te geven aan de sociale inspectie. Omdat die resolutie niet het gewenste resultaat opleverde, is er nu geopteerd voor een wettelijke regeling.

Gaat deze maatregel te ver? Of niet ver genoeg?

Niet alle Kamerleden zijn blij met de wet op de *mystery calls*. Maar de tegenstemmers zitten niet op één lijn. Integendeel. Sommigen onder hen vinden *mystery calls* op zich wel een goede zaak, maar vrezen dat ze weinig zoden aan de dijk zullen zetten, onder meer omdat de procedure te omslachtig is. Ze hekelen dat er maar opgetreden kan worden als het kwaad al geschied is en betreuren dat er eerst een klacht of melding moet zijn. Ze verwijzen daarbij naar het feit dat er na het zoveelste voorval van discriminatie meldingsmoeheid optreedt. De slachtoffers zijn het beu om telkens opnieuw klacht in te dienen. Trouwens, mensen weten vaak ook niet dat ze gediscrimineerd worden, luidt het verder. Hoe kan je weten waarom je geen antwoord krijgt op een sollicitatiebrief? Tijdens het debat in de Kamer werd ook de vraag gesteld of de arbeidsinspectie wel over genoeg personeel beschikt dat aan de kenmerken voldoet om praktijktests op een geloofwaardige manier te kunnen uitvoeren.

Andere tegenstanders van de nieuwe wet vinden de *mystery calls* geen goede zaak. Ze twijfelen eraan of er bij de bevolking wel een draagvlak is voor de invoering van *mystery calls*. En ze vinden het niet kunnen dat de sociaal inspecteurs strafbare feiten plegen om strafbare feiten te bewijzen.

Evaluatie

De praktijk zal een en ander moeten uitwijzen. Een jaar na haar inwerkingtreding zal de nieuwe wet geëvalueerd worden. De resultaten zullen aan de Kamer worden bezorgd zodat de wet, indien nodig, kan worden bijgestuurd.

www.dekamer.be

> document nr. 2768

Verkeersveiligheid

Strengere straffen voor zware overtredingen

Vluchtmisdrijf, rijden onder invloed van alcohol, rijden zonder rijbewijs, recidive… het zijn zware misdrijven die vaak de oorzaak zijn van dramatische ongevallen met onschuldige slachtoffers. Begin februari 2018 heeft de Kamer een wet aangenomen die voorziet in zwaardere straffen voor dit soort overtredingen en die toelaat harder op te treden bij recidive.

620 doden op onze wegen in 2017. Alhoewel dit cijfer langzaam daalt, is er nog een lange weg af te leggen om de doelstelling van maximaal 420 verkeersdoden in 2020 te halen. En om bij de betere leerlingen in de Europese klas te zijn. Met de nieuwe wet op de verkeersveiligheid kan er efficiënter opgetreden worden tegen bepaalde gedragingen die de weggebruikers in gevaar brengen. Zo kan bijvoorbeeld een bestuurder die niet beschikt over een geldig rijbewijs voortaan een gevangenisstraf krijgen. Ingeval van recidive kan de straf verdubbeld worden indien de bestuurder een nieuwe zware overtreding begaat binnen de drie jaar volgend op een vorige veroordeling. En rijden zonder verzekering werd toegevoegd aan de lijst van zware overtredingen.

Vluchtmisdrijf zwaarder gestraft

Of vluchtmisdrijf nu wordt gepleegd vanuit een paniekreactie dan wel als een bewuste daad om te ontsnappen aan zijn verantwoordelijkheid: het is een laffe daad die de slachtoffers ontredderd achterlaat. De wet maakt nu een onderscheid tussen vluchtmisdrijf na een ongeval met gewonden en een ongeval met dodelijke slachtoffers. In dit laatste geval wordt de maximumstraf verdubbeld. Ze kan gaan tot 4 jaar gevangenisstraf (zelfs tot 8 jaar in geval van recidive) en tot 5 jaar verval van het recht om een voertuig te besturen. Alleen de gevangenisstraffen werden verhoogd. De wetgever oordeelde dat die straffen effectiever zijn dan een opeenstapeling van boetes die misschien toch niet betaald worden.

Alcoholslot verplicht

Doc nr. 2868

Naar Verslag

Het alcoholslot is een toestel dat verbonden is met de startmotor van een auto. De bestuurder moet erin blazen alvorens de wagen te kunnen starten. Als het toestel een alcoholgehalte van meer dan 0,2 promille vaststelt, kan de wagen niet gestart worden. Eenmaal onderweg kan het toestel bovendien aan de chauffeur vragen om op geregelde tijdstippen te blazen, om na te gaan of er geen alcoholconsumptie is tijdens het rijden. Het alcoholslot is niet nieuw, maar werd tot nu toe weinig gebruikt. Rechters hebben al sinds oktober 2010 de mogelijkheid om het op te leggen bij alcoholgehaltes vanaf 0,5 promille, of bij lagere gehaltes indien er sprake is van recidive.

Naast deze mogelijkheid worden rechters vanaf nu in een aantal situaties verplicht om het alcoholslot op te leggen: bij een alcoholgehalte van meer dan 1,8 promille – het resultaat van 8 à 11 glazen alcohol in twee uur tijd! – en bij recidive vanaf 1,2 promille. Het systeem zal worden opgelegd voor een periode van 1 tot

3 jaar. Bij recidive zal de veroordeelde bovendien gedurende minstens 3 maanden niet meer mogen rijden, en ook nog vier herstelexamens moeten afleggen alvorens weer achter het stuur te mogen plaatsnemen.

De rechter kan, indien hij dat motiveert, het alcoholslot uitsluiten voor een of meerdere voertuigcategorieën, behalve voor de categorie waarmee de laatste overtreding werd begaan. Zo kan bijvoorbeeld een bus- of vrachtwagenchauffeur die een ongeval heeft veroorzaakt met zijn personenvoertuig veroordeeld worden om te rijden met een alcoholslot in zijn personenvoertuig, maar niet als hij de bus of de vrachtwagen bestuurt. Dit om te voorkomen dat de veroordeelde zijn job verliest.

De veroordeelde kan altijd beslissen om het alcoholslot niet te laten plaatsen. In dat geval vervalt zijn recht om een voertuig te besturen en moet hij zijn rijbewijs inleveren voor de duur van zijn veroordeling. Hij zal bovendien herstelexamens moeten afleggen alvorens zijn rijbewijs terug te krijgen.

Ten slotte wil de wetgever straffeloosheid tegengaan en slachtoffers beter beschermen door de verjaringstermijn voor verkeersovertredingen op te trekken van 1 naar 2 jaar (naar 3 jaar voor zware overtredingen).

www.dekamer.be

> document nr. 2868

Evolutie dodelijke verkeersslachtoffers in België en doelstellingen

Bron: Statbel (Algemene Directie Statistiek - Statistics Belgium) Vias Institute

Road traffic victims per million inhabitants in the EU Member States, 2016

Krijgt de postbode straks concurrentie?

© bpost

Zeven jaar geleden, in 2011, werd de postmarkt vrijgemaakt. Toch is het nog altijd een postbode van bpost die dagelijks onze brieven brengt. Dat is een gevolg van de wet van 13 december 2010. Die bepaalde tot nu toe aan welke voorwaarden nieuwe spelers moesten voldoen om een vergunning te krijgen. De Europese Commissie stelde in 2014 vast dat die voorwaarden te strikt waren en tikte ons land op de vingers. Op 18 januari 2018 nam de Kamer een nieuwe postwet aan. Daardoor kunnen buitenlandse spelers gemakkelijker een plek veroveren op de Belgische markt. De wet wijzigt ook een reeks andere aspecten, zoals het statuut van werknemers die voor een postbedrijf werken.

Sinds de invoering van de eenheidsmarkt in 1992 heeft Europa erop aangestuurd alle economische overheidsbedrijven meer marktgericht te maken. Op het gebied van post en telecommunicatie moest, waar mogelijk, het overheidsmonopolie doorbroken worden om plaats te maken voor nieuwe klantgerichte marktspelers.
Enkele overheidsbedrijven die ondanks hun autonomie nog belastinggeld nodig hadden werden omgevormd tot winstgevende, deels geprivatiseerde beursgenoteerde bedrijven. bpost en Proximus zijn goede voorbeelden daarvan.

Weg met de strikte vergunningsvoorwaarden

Om te komen tot een eengemaakte postmarkt vaardigde de Europese Commissie drie postrichtlijnen uit (in 1997, 2002 en 2008) die de lidstaten vervolgens in nationale wetgeving moesten omzetten.

Met de wet van 13 december 2010 zette ons land de derde postrichtlijn om in Belgisch recht. Maar de Europese

Europese Richtlijnen

De Europese richtlijn is een van de wetgevingsinstrumenten van de Europese Unie. Richtlijnen zijn bindend voor alle lidstaten maar leggen alleen het te bereiken resultaat en de termijn vast. De lidstaten beslissen zelf hoe ze dat resultaat willen bereiken. Richtlijnen moeten in nationale wetgeving worden omgezet. In België kunnen richtlijnen onder meer worden omgezet in wetten of in koninklijke besluiten. In 2017 werden 48 Europese richtlijnen (via het federale niveau en/of de gemeenschappen en gewesten) in Belgische wetgeving omgezet.

Doc nr. 2694
Naar Verslag

Commissie oordeelde dat de vergunningsvoorwaarden vastgelegd in die wet veel te strikt waren. Nieuwe spelers zouden nauwelijks kunnen concurreren met bpost. De Commissie verwees naar Nederland, Estland en Slovenië als voorbeelden van hoe het kon en startte een inbreukprocedure op tegen ons land.
Wat waren die voorwaarden? Nieuwe spelers moesten na twee jaar de post tweemaal per week verdelen, na vijf jaar het hele grondgebied bedienen en tarieven hanteren die over het hele grondgebied per klant gelijk waren.
De nieuwe postwet schrapt die verplichtingen en komt zo tegemoet aan de bezwaren van Europa.

Universele dienstverlening

Als het over postzaken gaat, betekent universele dienstverlening dat elke Belg recht heeft op een gelijke postbedeling. De wet bepaalt in detail wat de verplichtingen zijn van de universele dienstverlener.

Bpost is tot eind 2018 de universele dienstverlener voor de postbedeling in België. De nieuwe wet bepaalt dat bpost die rol vanaf 2019 opnieuw opneemt voor de volgende vijf jaar. Het bedrijf heeft de voorbije jaren bewezen over de nodige expertise te beschikken om op een kwaliteitsvolle manier en tegen betaalbare prijzen de universele dienst te leveren, zonder financiering door de staat. De afspraken tussen bpost en de overheid voor de volgende vijf jaar worden vastgelegd in een beheerscontract. Volgens een wet van 29 januari 2013 moet ieder beheerscontract, na goedkeuring door het directiecomité, binnen de maand door de bevoegde minister aan het Parlement worden voorgelegd. Het beheerscontract zal om de vijf jaar heronderhandeld worden, maar kan ook tussentijds gewijzigd worden als dat nodig is om soepeler te kunnen inspelen op veranderende marktomstandigheden.

Kritische stemmen

Critici van die afschaffing voeren aan dat België niet te vergelijken is met andere landen. In België liggen de dichtstbevolkte agglomeraties, zowel in het noorden als in het zuiden van het land, dicht bij de landsgrenzen. Als postbedrijven niet langer verplicht zijn het hele grondgebied te coveren, kunnen buitenlandse spelers de postbedeling in die agglomeraties er gemakkelijk bijnemen. Een Nederlands postbedrijf zou er bijvoorbeeld gemakkelijk de Antwerpse agglomeratie kunnen bij nemen. bpost zou daardoor de rendabelste gebieden (gedeeltelijk) verliezen en in een benarde situatie kunnen terechtkomen. Aangezien bpost ook na 2019 voor vijf jaar als universele dienstverlener zal worden aangeduid, ontstaat het risico dat het voor de financiering van de universele dienstverlening een beroep moet doen op de belastingbetaler. Temeer daar het volume van de brievenpost al enkele jaren sterk daalt, waardoor de eenheidskosten stijgen.

Een ander punt dat in de Kamer de gemoederen bezighield, had betrekking op het mogelijke verschil in behandeling tussen de stad en het platteland. In het oorspronkelijke wetsontwerp stond dat 'universele dienstverlening' onder meer betekent dat er in elke gemeente minimaal vijf dagen per week een postbedeling moet plaatsvinden, behalve in geval van uitzonderlijke omstandigheden of uitzonderlijke geografische situaties. Heel wat Kamerleden vreesden dat de regering daarmee op termijn de mogelijkheid wou creëren om de frequentie van de postbedeling in dunbevolkte gebieden te verlagen. De minister reageerde dat dat zeker niet de bedoeling is en dat bpost ook geen vragende partij is. Toch namen de Kamerleden het zekere voor het onzekere. Ze namen een op de valreep ingediend amendement aan en schrapten zo de 'uitzonderlijke geografische situaties' uit de wettekst.

Aandacht voor de werknemers

In ons land werken meer dan 25 000 mensen in de postsector. Dat kan tellen. In sommige van onze buurlanden is de tewerkstelling van schijnzelfstandigen bij privépostbedrijven schering en inslag. Om de werknemers in de Belgische postsector een degelijke sociale bescherming te waarborgen stelt de nieuwe postwet dat iedereen die in het postbedrijf actief is een arbeidscontract moet hebben.

De rol van de postbode – onder meer bij de uitbetaling van de pensioenen – is in het beheerscontract met bpost vastgelegd. Ook zijn plaatselijke akkoorden met het OCMW mogelijk.

Feiten en cijfers

- ✓ Door de toenemende elektronische communicatie daalt het volume briefwisseling ca 5 % per jaar.
- ✓ Ondernemingen maken steeds meer gebruik van de elektronische factuur.
- ✓ Contacten met de overheid worden steeds meer gedigitaliseerd (tax-on-web bijvoorbeeld).
- ✓ De postuitgaven van de federale overheid en de gewesten zijn, ondanks de tariefverhogingen, in drie jaar tijd met ca. 10 miljoen euro gedaald. De KMO's zagen hun postuitgaven met ca. 12 miljoen euro dalen.
- ✓ De postuitgaven per gezin bedragen nog amper 20 euro per jaar.
- ✓ De verkoop via internet is in vier jaar tijd met 67 % gestegen. Veel van die pakjes komen aan in een postpunt van bpost in kleine supermarkten of andere handelszaken.
- ✓ Ons land telt momenteel ca. 700 postpunten.

www.dekamer.be

> document nr. 2694

1991	De Post wordt een autonoom overheidsbedrijf.
1992	Invoering van de Europese eenheidsmarkt.
2003	Oprichting van het BIPT, regulator van de Belgische post- en telecommunicatiesector.
2005	Privatisering van De Post. CVC Partners en de Deense Post worden minderheidsaandeelhouders.
2006	Invoering van de postpunten.
2011	Volledige liberalisering van de postmarkt.
2013	bpost, voorheen 'De Post', wordt een beursgenoteerd bedrijf.
2014	De Europese Commissie start een inbreukprocedure tegen de Belgische postwet wegens te stringente vergunningsvoorwaarden.
2018	De nieuwe postwet treedt in werking.

De Panama Papers
en de internationale fiscale fraude

Doc nr. 2749

Naar Verslag

Gedurende 19 maanden beet de bijzondere commissie Panama Papers zich vast in de problematiek van de internationale fiscale fraude. Ze organiseerde een groot aantal hoorzittingen, waarvan enkele zelfs plaatsvonden met gesloten deuren in het kader van een speciaal daarvoor opgerichte onderzoekscommissie. Het resultaat: een eindverslag met maar liefst 132 aanbevelingen, dat op 16 november 2017 door de Kamer werd aangenomen. Hier vindt u een kort overzicht. Voor meer informatie verwijzen we naar de documenten op onze website.

Het verslag bevat onder meer algemene aanbevelingen om te komen tot meer transparantie in fiscale aangelegenheden en pleit voor een prioritaire omzetting van Europese richtlijnen (zie blz. 11) in verband met de bestrijding van fiscale fraude en onrechtmatige belastingontwijking. De 132 aanbevelingen hier samenvatten is helaas niet mogelijk maar we lichten er voor u een aantal uit.

2016: de onthulling

4 april 2016: meer dan 370 journalisten van ruim 100 media wereldwijd en leden van het *International Consortium of Investigative Journalists* (ICIJ) brengen de 'Panama Papers' uit. Ruim 11,5 miljoen vertrouwelijke documenten van het Panamese zakenkantoor Mossack Fonseca, gespecialiseerd in het opzetten van *offshore* vennootschappen, worden openbaar gemaakt. De documenten bewijzen het bestaan van brievenbusvennootschappen die het mogelijk maken vermogens te beleggen in 'niet-coöperatieve' gebieden. De onthulling zorgt zowel in België als in het buitenland voor heel wat verontwaardiging. Kort nadien richt de Kamer een bijzondere commissie op die het juridische kader, de middelen en de resultaten van de strijd tegen de belastingontwijking en de internationale fiscale fraude in België tegen het licht moet houden. De commissie breit hiermee een vervolg aan het werk van de parlementaire onderzoekscommissie over de grote fiscale fraudedossiers uit 2009.

- Het verbod op cash-betalingen verscherpen.
- De notie 'belastingparadijs' verankeren in de wetgeving.
- Controlerende vennootschappen expliciet aansprakelijk maken voor fraude door hun dochtervennootschappen.
- De Nationale Bank de mogelijkheid bieden om de licentie in te trekken van een bank wanneer bewezen is dat die een mechanisme van fiscale fraude heeft opgezet.
- Een systeem uitwerken om klokkenluiders te beschermen en mogelijk maken dat ze vergoed worden voor de schade die ze lijden ingevolge hun melding.
- De contacten van belastingplichtigen met juridische constructies in belastingparadijzen waar ze geen werkelijke economische activiteit hebben verbieden.
- Een nieuwe meldingsplicht instellen voor fiscale en financiële tussenpersonen over juridische constructies (aan het adres van de dienst Coördinatie anti-fraude).
- De regeling van de verruimde minnelijke schikking herbekijken.

- Performante analyse-instrumenten uitwerken voor de elektronische uitwisseling van informatie

Alhoewel niet alle aanbevelingen unaniem aangenomen werden, kan het belang van dit verslag niet ontkend worden. Acht jaar na het verslag van de parlementaire onderzoekscommissie over de grote fiscale fraudedossiers stelt de bijzondere commissie een nieuwe reeks aanbevelingen ter beschikking van het parlement, de regering en andere partners die betrokken zijn bij de strijd tegen de fiscale fraude. De bevoegde ministers worden uitgenodigd om de Kamer jaarlijks te informeren over de uitvoering van de aanbevelingen.

www.dekamer.be
> document nr. 2749

Parlementaire onderzoekscommissie
Minnelijke schikking

Doc nr. 2179

De onderzoekscommissie Minnelijke schikking, opgericht in december 2016, heeft haar werkzaamheden de voorbije maanden voortgezet.

Ze onderzocht drie luiken:

- De verwerving van de Belgische nationaliteit door Patokh Chodiev en Alijan Ibragimov
- De totstandkoming van de wet op de verruimde minnelijke schikking
- De toepassing van deze wet door de rechterlijke macht vanaf het moment van haar inwerkingtreding tot 20 augustus 2011.

In het kader van haar onderzoek organiseerde ze talrijke, voor het merendeel openbare, hoorzittingen. Op 4 oktober 2017 hoorde de onderzoekscommissie Alijan Ibragimov. En op 13 december 2017 was het de beurt aan Patokh Chodiev. Die getuige, die in Moskou verblijft en om medische redenen niet in staat was zich te verplaatsen, werd opgeroepen te verschijnen op de Belgische ambassade in Moskou en werd via videoconferentie gehoord.

In oktober 2017 begonnen de commissieleden, met de hulp van deskundigen, aan een verslag waarin ze hun vaststellingen en beoordelingen van de feiten opnemen en aanbevelingen formuleren. De onderzoekscommissie zal haar werkzaamheden eind maart 2018 beëindigen. Nadien wordt het verslag gepubliceerd.

www.dekamer.be
> document nr. 2179

Opvolgingscommissie
Terroristische Aanslagen

Doc nr. 1752

In de vorige nummers van ons magazine brachten we verslag uit over de werkzaamheden van de onderzoekscommissie Terroristische Aanslagen. In haar eindverslag deed de onderzoekscommissie heel wat aanbevelingen. Een daarvan was de oprichting van een opvolgingscommissie. Het is immers heel belangrijk dat de parlementsleden nu goed opvolgen wat er met de aanbevelingen gebeurt.

Op 20 november 2017 werd de opvolgingscommissie geïnstalleerd. Kamerlid Patrick Dewael zit de commissie voor. De vier experts die de onderzoekscommissie opvolgden, Willy Bruggeman, Paul Martens, Dirk Van Daele en Michaël Dantinne, zullen ook de opvolgingscommissie inhoudelijk ondersteunen.

De aanbevelingen van de onderzoekscommissie zijn zeer uiteenlopend van aard. De opvolgingscommissie werkt met een boordtabel waarop de regering de stand kan aangeven. Die tabel vormt de basis voor de activiteiten van de opvolgingscommissie.

www.dekamer.be
> document nr. 1752

150 Kamerleden rechtstreeks verkozen in 11 kieskringen

Siegfried Bracke

Kamervoorzitter

14-12-2017

MR
20
Isabelle Galant
Emmanuel Burton
Stéphanie Thoron
Gilles Foret
Vincent Scourneau
Gautier Calomne
Sybille de Coster-Bauchau
Caroline Cassart-Mailleux
Benoît Friart
Benoît Piedboeuf
Philippe Goffin
Jean-Jacques Flahaux
Luc Gustin
Richard Miller
Philippe Pivin
Damien Thiéry
Kattrin Jadin
David Clarinval
Olivier Chastel
Françoise Schepmans
Inez De Coninck
RING
VLAAMS BELANG
3
Barbara Pas
Filip Dewinter
Jan Penris
Rita Bellens
Rita Gantois
Goedele Uyttersprot
Wouter Raskin
Christoph D'Haese
Rob Van de Velde
Koen Metsu
Kristien Van Vaerenbergh
Jan Spooren
NVA
NIEUW-VLAAMSE ALLIANTIE
31
Bart De Wever
Bert Wollants
Renate Hufkens
Wim Van der Donckt
Siegfried Bracke
Peter Buysrogge
Werner Janssen
Johan Klaps
Jan Veramme
An Capoen
Daphné Dumery
Valerie Van Peel
Koenraad Degroote
Yoleen Van Camp
Brecht Vermeulen
Sophie De Wit
Peter Dedecker
Peter Luykx
Hendrik Bogaert
Veerle Heeren
Eric Van Rompuy
Nahima Lanjri
Roel Deseyn
Nathalie Muylle
Jef Van den Bergh
Wouter Beke
Sonja Becq
Karolien Grosemans
Sarah Smeyers
Peter De Roover
Servais Verherstraeten
REGERING
Veli Yüksel
Griet Smaers
Stefaan Vercamer
Raf Terwingen
Leen Dierick
Vincent Van Peeghem
Franky Demon
Els Van Hoof
CD&V
Christen-Democratisch Vlaams
18
Benoît Dispa
Isabelle Poncelet
Vanessa Matz
Michel de Lamotte
Francis Delpérée
Georges Dallemagne
Christian Brotcorne
Benoît Lutgen
Catherine Fonck
9
cdh
centre démocrate humaniste

Kraken voortaan strafbaar

Doc nr. 1008

Naar Verslag

Sinds November 2017 is kraken in ons land strafbaar. Op 5 oktober 2017 nam de Kamer de nieuwe 'kraakwet' aan, waardoor zowel op het kraken van bewoonde als onbewoonde panden straffen staan. Aan de stemming ging een lang wetgevend traject en een bewogen debat vooraf. Bij de bespreking stonden twee vragen centraal. Is deze wet echt nodig? En waarom moet het kraken van langdurig leegstaande panden strafbaar worden gesteld wetende dat er in heel wat steden een tekort aan betaalbare woningen is. Een debat dus over fundamentele rechten die in conflict komen: het recht op eigendom en het recht op wonen.

In ons land staan heel wat panden leeg. Daar zijn goede en minder goede redenen voor: een erfenis die nog verdeeld moet worden, de onmogelijkheid om te renoveren bij gebrek aan middelen, een ziekenhuisopname, een lange reis, speculatie,.... of bij overheidsgebouwen, het uitblijven van een beslissing over wat er met het pand moet gebeuren of een aanslepende administratieve procedure. De voorbije jaren hebben we regelmatig gezien dat krakers van die leegstand gebruik maken, ofwel om voor zichzelf een onderkomen te hebben, ofwel om het signaal te geven dat er wat schort aan ons woonbeleid: om het tekort aan sociale woningen of daklozenopvang onder de aandacht te brengen. De eigenaars en de gemeentelijke overheden weten niet altijd hoe ze de situatie het best aanpakken.

Met het wetsvoorstel dat geleid heeft tot de nieuwe wet wilden de meerderheidspartijen vooral rechtszekerheid bieden aan de eigenaars van onroerende goederen. De wet is niet alleen repressief: ze voorziet niet alleen in straffen, maar ook in een versnelde burgerlijke procedure. Daardoor kan een eigenaar vanaf nu sneller en efficiënter naar de vrederechter stappen.

Bewoonde panden

De nieuwe wet geeft een ruimere definitie aan het misdrijf van "woonstschennis". Vroeger was alleen het "binnendringen" van bewoonde panden zelf strafbaar (dit wordt "woonstschennis" genoemd). Voortaan is het ook strafbaar om er zonder toestemming te verblijven. Kraken wordt dus een voortdurend misdrijf. Wanneer het misdrijf wordt vastgesteld, kunnen de krakers verplicht worden het pand meteen te verlaten. Krakers van een bewoond pand hangt een geldboete van 26 tot 300 euro boven het hoofd en/of een gevangenisstraf van 15 dagen tot 2 jaar.

Onbewoonde panden

Het onwettig verblijf in onbewoonde panden is voortaan ook strafbaar. Voorheen was dat niet het geval. Het kraken van onbewoonde panden is een klachtmisdrijf: als de eigenaar of de huurder geen klacht indient, treden het parket en de politie niet op. Vraagt de eigenaar wel dat het pand ontruimd wordt, dan worden de krakers uitgenodigd voor een verhoor. Vervolgens wordt het bevel tot ontruiming aangeplakt aan het betrokken pand en beschikken de krakers over een termijn van 8 dagen om het pand te verlaten. Tijdens diezelfde termijn kunnen ze eventueel in beroep gaan bij de vrederechter. In uitzonderlijke en ernstige omstandigheden kan de vrederechter de ontruimingstermijn verlengen tot maximaal een maand (als de eigenaar of huurder een privépersoon

is) of zes maanden (als het een gebouw van de overheid is).

Krakers riskeren een geldboete van 26 tot 100 euro en/of een gevangenisstraf van 8 dagen tot 1 maand.

Wanneer de krakers een pand moeten verlaten, wordt het OCMW meteen op de hoogte gebracht zodat de sociale diensten kunnen helpen bij het vinden van een legale woonst. Verder is in de wet ook een verzoeningsmogelijkheid opgenomen. De vrederechter kan proberen de partijen bijeen te brengen om een compromis te vinden.

© Belga Image

De ene situatie is de andere niet

Een aantal oppositiepartijen betreurt dat deze wet situaties die totaal verschillend zijn onder eenzelfde noemer plaatst. Dat het kraken van bewoonde panden strafbaar wordt, vinden ze logisch. Maar dat ook het bezetten en bewonen van langdurig verkrotte leegstaande woningen en van langdurig leegstaande fabrieksgebouwen en scholen strafbaar worden gesteld, vinden ze een brug te ver.

Sommigen zijn van oordeel dat de nieuwe wet kansarmen viseert die weigeren om met hun kinderen de nacht op straat door te brengen. Wie het kraken van leegstaande panden bestraft, ontzegt volgens hen heel wat mensen het grondwettelijk verankerde recht op huisvesting en dus op een menswaardig leven, wat eveneens door de Grondwet wordt gewaarborgd (artikel 23). Met de nieuwe wet wordt een bijna absolute voorrang gegeven aan het eigendomsrecht (artikel 16 van de Grondwet). Door kraken toe te laten kan bovendien geweld op straat worden vermeden.

Enkele Kamerleden wezen ook op de mogelijk negatieve gevolgen van de strafbaarstelling. Wat bijvoorbeeld met mensen die het slachtoffer zijn van huisjesmelkers en ergens wonen zonder huurcontract?

De oppositie was ten slotte van oordeel dat deze wet niet hoefde omdat de vroegere wetgeving al voorzag in doeltreffende rechtsmiddelen om krakers uit een pand te zetten.

De meerderheidspartijen zijn het eens met de oppositie dat er iets moet worden gedaan aan de woonnood en aan de leegstand. Maar dat is volgens hen een ander debat dat bovendien moet worden gevoerd op het niveau van de gewesten.

Voor het einde van 2019 moet de nieuwe wet geëvalueerd worden en de evaluatie moet aan de Kamer worden voorgelegd.

www.dekamer.be

> document nr. 1008

De lotgevallen van een wettekst

Ziezo, de wet is aangenomen, de kaap van het Parlement is gerond. De wet wordt nu gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad. Die publicatie is belangrijk want in principe wordt de wet tien dagen later van kracht. Mogen we nu besluiten dat er niets meer zal veranderen aan de tekst? Niet helemaal, want verwikkelingen zijn nooit uitgesloten.

Alvorens een tekst gepubliceerd wordt in het Staatsblad, wordt hij ondertekend door de bevoegde ministers en door de Koning. Over het algemeen stelt dat geen probleem, behalve in 1990, toen de Koning weigerde zijn handtekening te plaatsen onder de abortuswet. Er moest toen een oplossing gevonden worden om het gewetensprobleem van de Koning te verzoenen met de goede werking van de parlementaire democratie. De Ministerraad stelde toen vast dat de Koning in de onmogelijkheid verkeerde om te regeren en nam gedurende 36 uur zijn prerogatieven over. De wet werd toen ondertekend door de Ministerraad.

Vernietiging door het Grondwettelijk Hof

Zodra de wet in werking getreden is, heeft dat gevolgen voor de burgers. Ze kunnen aan de wet rechten en plichten ontlenen. Bovendien kunnen ze, binnen een termijn van 6 maanden na de publicatie van de wet, de vernietiging ervan vragen bij het Grondwettelijk Hof. Dat Hof vernietigt inderdaad regelmatig wettelijke bepalingen die recent aangenomen werden. Zo heeft het Grondwettelijk Hof bijvoorbeeld in december 2017 de bijna systematische correctionalisering van misdaden vernietigd

Belgisch Staatsblad

In het Belgisch Staatsblad worden dagelijks alle wetten, decreten, besluiten, verdragen, benoemingen en arresten uit het Belgische rechtsgebied gepubliceerd. Door de publicatie krijgen de wetteksten een bindend karakter.

Correctionalisering

Correctionalisering verwijst naar het feit dat een misdaad, die normaal behandeld wordt door het Hof van Assisen, behandeld wordt door een correctionele rechtbank.

Verdragen, verordening, richtlijnen

Meer info in infosteekkaart nr. 34.03: De Europese Unie - besluitvorming

die er kwam na de hervorming van de assisenprocedure in februari 2016. Voor de dossiers die werden behandeld na het vernietigingsbesluit betekent dat een terugkeer naar de situatie van voor de hervorming, d.w.z. een assisenprocedure voor de zwaarste misdaden.

Als Europa zich ermee bemoeit

Het gebeurt ook dat de Europese instellingen problemen hebben met de Belgische wetgeving, wanneer die niet of niet meer in overeenstemming is met het Europees recht (met een verdrag, een verordening, een richtlijn, ...). Het Europees recht staat in de hiërarchie van de rechtsnormen boven de nationale wetgeving van de Lidstaten. Een nationale regel mag niet in strijd zijn met het Europees recht. Wanneer die situatie zich toch voordoet, moet de Lidstaat de wettekst herbekijken.

Een vergissing is altijd mogelijk

Soms doen zich andere problemen voor: er is een fout geslopen in een wettekst of er heeft zich een fout voorgedaan bij de publicatie van de wet! Een ongelukje dat rechtsonzekerheid kan creëren... Als de fout zich voordoet bij de publicatie in het Staatsblad, kan het worden rechtgezet via de publicatie van een erratum. Maar als de fout in de tekst staat die door het Parlement werd aangenomen, moet het Parlement een deel van het werk overdoen en een 'herstelwet' aannemen. En die zal dan waarschijnlijk zeer goed nagelezen worden!

Wetten zijn niet voor eeuwig

Wetten maken is mensenwerk en soms lopen de zaken niet zoals voorzien. De wet wordt geëvalueerd en men stelt vast dat er enkele wijzigingen nodig zijn.... Bovendien verandert de context: er doen zich nieuwe situaties voor waarmee rekening moet worden gehouden, de samenleving evolueert, de denkbeelden ook,... Redenen genoeg om wetten aan te passen of nieuwe wetten te maken die, op hun beurt, onderhevig zijn aan de hier beschreven ontwikkelingen.

Volg de Kamer op de **sociale media**

De fipronilcrisis

Slachtoffers crisis worden vergoed

© Belga Image

Vergadering van de commissies Bedrijfsleven en Volksgezondheid op 9 augustus 2017

Doc nr. 2693

Naar Verslag

Begin augustus 2017 barstte in de pluimveesector de fipronilcrisis los. Ingevolge internationale fraude waren kippen en hun eieren besmet met een giftige stof. Voor heel wat productie-, verwerkings- en distributiebedrijven had dit zware financiële gevolgen. In november 2017 nam de Kamer een wetsontwerp aan waardoor de sector gecompenseerd kan worden.

Fipronil is een giftig insecticide dat wordt gebruikt ter bestrijding van luizen, mijten en andere parasieten bij huisdieren. Wanneer de stof in hoge dosis en herhaaldelijk wordt toegediend kan ze schadelijk zijn voor de schildklier, de lever en de nieren. Fipronil mag daarom niet worden gebruikt bij dieren die in de voedselketen terechtkomen. In juli 2017 werd evenwel ontdekt dat het insecticide, ondanks het verbod, toch was gebruikt in de pluimvee-industrie ter bestrijding van bloedluizen. De besmetting breidde snel uit.

Het FAVV vond sporen van fipronil bij verschillende Belgische pluimveebedrijven en liet indrukwekkende hoeveelheden eieren en legkippen vernietigen.

De commissie vergadert

Zomervakantie of niet, de Kamer ging meteen aan de slag. Traditioneel schort de Kamer haar activiteiten op tussen 21 juli en begin september, maar ze kan op elk moment beslissen om te vergaderen. Dat heeft ze toen ook gedaan. Ze riep de commissies Bedrijfsleven (ook bevoegd voor landbouw en consumentenbescherming) en Volksgezondheid (bevoegd voor voedselveiligheid en het FAVV) bijeen voor een gemeenschappelijke vergadering. De commissieleden wilden nagaan of de crisis deskundig beheerd werd en gingen daarover in gesprek met de minister van Volksgezondheid, de minister bevoegd voor Landbouw en vertegenwoordigers van het FAVV.

FAVV

Het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen heeft als missie te waken over de veiligheid van de voedselketen met als doel de gezondheid van mensen, dieren en planten te beschermen. Het FAVV voert dagelijks controles en monsternames uit op grondstoffen en consumptiegoederen in België. Het agentschap staat ook in voor preventie, crisisbeheer, vulgarisatie en communicatie met de consumenten.

▶ www.favv.be

Ook al zijn er met de inname van fipronil reële risico's verbonden, in dit dossier heeft de bevoegde overheid louter uit voorzorg gehandeld toen ze legkipbedrijven liet blokkeren, dieren liet doden en een grote hoeveelheid eieren uit de handel liet nemen en vernietigen. De verwerkingsbedrijven die werkten met eieren afkomstig van de geblokkeerde bedrijven hebben eveneens de producten met fipronilsporen uit de handel gehaald.

De opgelopen schade, zowel voor de pluimveesector als voor de verwerkings- en distributiebedrijven, bedroeg volgens een eerste schatting meer dan 21 miljoen euro.

Steun voor de sector

De regering nam een reeks maatregelen (systeem van tijdelijke werkloosheid in de pluimveebedrijven en de voedingsindustrie, uitstel van betaling van BTW en sociale bijdragen, ...), waaronder de invoering van een systeem van schadevergoeding en compensatie voor de getroffen bedrijven (landbouw, verwerking en distributie).
De eerste schadevergoedingen dekken de kosten die rechtstreeks voortvloeien uit de fraude: de laboratorium- en analysekosten, de kosten van de vernietiging van niet-conforme eieren en pluimvee, de kosten van transport, schoonmaak, behandeling en ontsmetting.

De tweede maatregel voorziet in een compensatie voor de inkomstenderving ingevolge de vernietiging van pluimvee en eieren en het blokkeren van installaties, het materiële verlies van kippen en eieren evenals het verlies door het niet-gebruik van de infrastructuur. Dit alles voor zover de schade al niet werd vergoed door andere overheidscompensaties of compensaties door privébedrijven (verzekeringen bijvoorbeeld).

Twee koninklijke besluiten regelen de uitvoering van deze maatregelen: een eerste voor de pluimveesector en een tweede voor de verwerkings- en distributiebedrijven. De bedrijven hebben tot 30 april 2018 de tijd om hun dossier met de noodzakelijke bewijzen in te dienen.

De Europese Commissie erkende de fipronilcrisis als een uitzonderlijke gebeurtenis en stemde in met het ondersteuningsprogramma van de Belgische regering. De steun aan de sector wordt dus niet beschouwd als Staatssteun (wat in de Europese interne markt als concurrentievervalsing zou worden beschouwd).

www.dekamer.be

> document nr. 2693

Neutrale zone

Hier niet betogen!

Luchtfoto: WIM ROBBERECHTS & Co

Bron: Kamer van volksvertegenwoordigers, foto gerealiseerd met medewerking van de luchtsteundienst van de Federale Politie.

In het vorige nummer van ons magazine wijdden we een artikel aan de nieuwe wet op het beroepsgeheim. We stonden ook stil bij de argumenten van de oppositie. En op de foto waren betogers te zien. Stonden zij niet dicht bij het Parlement? Inderdaad! Vreemd, want normaal gezien is betogen voor het Parlement verboden omdat het Parlement in de zogenaamde neutrale zone ligt. Wat is dat precies?

Brussel is, naar het schijnt, de stad waar het meest betoogd wordt ter wereld. Dat hoeft niet te verwonderen als je weet dat heel veel Belgische, Europese en internationale instellingen er gevestigd zijn. Op straat komen om te betogen is geen nieuw fenomeen. Sinds de onafhankelijkheid van België heeft de bevolking de openbare ruimte gebruikt om druk uit te oefenen. Op het einde van de 19de eeuw werd er regelmatig betoogd in de lanen in het centrum en in de buurt van het Parlement, het koninklijk paleis en de ministeries. Dat deed Charles Buls, de toenmalige burgemeester van de stad Brussel, in 1892 besluiten om een permanent verbod in te stellen op manifestaties in een gebied rond het Parlement en het koninklijk paleis. De neutrale zone was een feit.

De parlementaire activiteiten niet verstoren

In een afgebakende zone rond het koninklijk park zijn massabijeenkomsten in openlucht en individuele demonstraties verboden. Op die manier gelden er bijzondere beschermingsmaatregelen rond bepaalde openbare plaatsen en wordt de druk van de straat op de parlementsleden vermeden. Dat moet hen in staat stellen in alle sereniteit te debatteren. Geen enkelingen of groepen met spandoeken dus in de neutrale zone. Wie het verbod aan zijn of haar laars lapt, riskeert een gevangenisstraf van 8 dagen tot 6 maanden en een boete van 26 tot 200 euro. Optochten of evenementen georganiseerd door de overheid mogen wel. Gelukkig maar! Er kan dus wel gefeest worden op 21 juli of op autoloze zondag bijvoorbeeld.

De zone breidt uit

De wet van 1954 'tot voorkoming en beteugeling der aanslagen op de vrije uitoefening van de door de Grondwet ingestelde soevereine machten' heeft de neutrale zone behouden zoals Charles Buls die had ingesteld. Haar perimeter, ongewijzigd sinds 1892, werd in 2012 wel uitgebreid tot het Vlaams Parlement, het Parlement van de Franse Gemeenschap en de gebouwen van het Federaal Parlement. In 2017 werd ook een neutrale zone vastgelegd rond het Waals Parlement in Namen

en het Parlement van de Duitstalige Gemeenschap in Eupen.

Alle parlementen?

En het Parlement van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest? Aanvankelijk wou de wet van 2017 ook dat Parlement in de neutrale zone opnemen. Maar de stad Brussel gaf een negatief advies. Het Parlement bevindt zich op een steenworp van de Grote Markt en Manneken Pis, die dagelijks door massa's toeristen bezocht worden. Daar een neutrale zone invoeren, zou schadelijk zijn voor het toerisme. De stad Brussel besliste wel om betogingen te verbieden in twee andere zones: op de Grote Markt en in de aanpalende straten en rond het Europees Parlement.

Veiligheidscontroles

De nieuwe wet van 2017 legde meteen ook een wettelijke basis voor de veiligheidscontroles die uitgevoerd worden aan de ingangen van de parlementaire gebouwen. Elkeen die een parlement binnengaat, kan verzocht worden zijn identiteitskaart te tonen en kan gefouilleerd of gecontroleerd worden op de aanwezigheid van wapens of gevaarlijke voorwerpen. Elk Parlement beslist zelf hoe het die controles organiseert.

De tijden veranderen

De neutrale zone wil zorgen voor een zekere afstand tussen het parlementaire debat en de sfeer van een betoging. Of we er vandaag, nu nagenoeg alles wordt gedeeld via de sociale media, nog in slagen om die afstand te behouden, is maar de vraag. Anderzijds is de neutrale zone vandaag nog altijd nuttig met het oog op veiligheid en ordehandhaving.

© Belga Image

Betoging tegen de actieve informatieplicht

www.dekamer.be

> document nr. 2531

De neutrale zones in Brussel, Eupen en Namen

Een blik achter de schermen van de **Parlementaire verslaggeving**

Het ging er heftig aan toe in de plenaire vergadering van de Kamer en je wil weten wat er precies gezegd werd.... Je las in de krant dat een minister in een commissie ondervraagd werd over een bepaald probleem en je wil zijn/haar antwoord kennen... In beide gevallen vind je in de parlementaire verslagen wat je zoekt. Op onze website staan twee versies ter beschikking, een integraal verslag en een beknopt verslag. Zij zorgen mee voor de openbaarheid van het parlementaire debat.

"Wat we doen, is veel meer dan wat gezegd wordt uitschrijven. De spreektaal – met haar benaderende bewoordingen of accentueringen – moet in begrijpelijke schrijftaal worden omgezet. Met respect voor de inhoud en de stijl van de spreker. En dat alles tegen de klok. Het is een hele uitdaging!'
Murielle Delepierre, *Integraal verslag*

In **het integraal verslag** vind je de volledige tekst van de debatten in de plenaire vergadering en van de vragen en interpellaties aan de regeringsleden in de commissievergaderingen. Het integraal verslag is geschreven in de taal van de spreker. De totstandkoming verloopt volgens een vast stramien. Om het werk tijdens de vergadering vlot en snel te laten verlopen, moet alles in detail voorbereid worden. De dag zelf wordt de vergadering opgenomen en verdeeld in sequenties die aan de redacteurs worden bezorgd. Zij zetten het gezegde om in begrijpelijke schrijftaal. Vervolgens is het de beurt aan de revisoren die controleren of de geschreven tekst overeenstemt met de opname. Ten slotte worden de sequenties weer samengevoegd tot een volledig verslag. Dankzij een gesmeerde samenwerking tussen alle betrokkenen kan het verslag twee uur na de vergadering gepubliceerd worden.

Meer info

Interpellatie

De Kamerleden kunnen de leden van de federale regering interpelleren. Met een interpellatie vraagt een Kamerlid aan een minister zich te verantwoorden over zijn algemeen beleid of over een beleidsdaad. Een interpellatie wordt gevolgd door een debat en eventueel door een stemming over een motie.

“Wij werken in het nu. De gesproken taal van het debat wordt meteen in geschreven taal omgezet. We switchen voortdurend van het ene onderwerp naar het andere, van nucleaire veiligheid over fiscale hervorming naar de hervorming van justitie. Belangstelling voor de actualiteit en een goede culturele bagage zijn onontbeerlijk om snel te kunnen vatten waar het debat over gaat.
Luc Renmans, *Beknopt verslag*

Het **beknopt verslag** is een objectieve samenvatting van de parlementaire debatten, geschreven in een vlotte journalistieke stijl, volledig in de twee landstalen te consulteren en snel gepubliceerd. De redacteurs van het beknopt verslag zijn fysiek aanwezig in de plenaire vergaderzaal en werken met een beurtrol. Om het kwartier lossen ze elkaar af. Ze nemen nota van wat er gezegd wordt en van het verloop van de vergadering om vervolgens een samenvatting te kunnen maken. Toen het beknopt verslag bijna 150 jaar geleden voor het eerst werd gemaakt, had het de bedoeling bredere lagen van de bevolking kennis te laten maken met de politieke bedrijvigheid. Je zou het beknopt verslag dus het iets meer gebruiksvriendelijke broertje van het integraal verslag kunnen noemen.

Van voorlopig naar definitief

De eerste versie die gepubliceerd wordt, is een voorlopige versie die nog aan de verschillende sprekers wordt voorgelegd. Zij hebben na de vergadering drie werkdagen de tijd om eventueel wijzigingen aan het verslag voor te stellen. Het is evident dat het verslag in overeenstemming moet blijven met de geluidsopname. Teksten herschrijven, de betekenis van zinnen veranderen of elementen toevoegen is dus niet toegestaan. Aan de definitieve versie van het integraal verslag – geschreven in de taal van de spreker – wordt nadien het beknopt verslag in de andere taal toegevoegd. Zo vervolledigen de twee verslagen elkaar.

Van journalist naar ambtenaar

Annalen werden er geschreven van bij het prille begin van de Belgische democratie. Het duurde tot 1878 eer er ook een beknopt verslag werd gemaakt, oorspronkelijk alleen in het Frans. Toen men in die prille dagen redacteurs voor het beknopt verslag nodig had, vond men die vlotjes bij de parlementaire journalisten. In de hele eeuw daarna werd het beknopt verslag geschreven door journalisten. De Vlaamse volksschrijver-journalist Ernest Claes werd in 1932 de eerste directeur van het volwaardig Nederlandstalige beknopt verslag. De onlangs overleden Standaard-journalist Manu Ruys was een van zijn illustere opvolgers.

Journalisten en politici gingen in de gangen familiair met elkaar om of bekampten elkaar om ideologische

“De verslaggevers vormen een hecht team. Als de vergaderingen tot ’s nachts duren of als er vijf commissies gelijktijdig aan de gang zijn, is het belangrijk om elkaar te helpen en goed gehumeurd te blijven.’
Bénédicte Martin, *Beknopt verslag*

redenen. Soms rees de vraag: kan een journalist met een politieke kleur wel een neutraal beknopt verslag schrijven? In 1980 werd de onverenigbaarheid tussen beide beroepen afgekondigd.

De tijden veranderen. De verslagen blijven.

Politici uiten zich vandaag soms liever en scherper in de pers, op Facebook of op Twitter dan op het spreekgestoelte van de Kamer. En politiek geïnteresseerde burgers kunnen zich op duizend manieren informeren. Toch blijft het Parlement het forum bij uitstek voor het democratische debat. Daar wordt immers beslist. En dus zal het de taak van het integraal en het beknopt verslag blijven om de bewuste burger te informeren over het reilen en zeilen in de Kamer.

> *“Om de tussenkomst van een Kamerlid zo goed mogelijk te kunnen samenvatten, moet je afstand kunnen nemen, loskomen van de woorden om te komen tot de essentie van de redenering. Dat kan alleen als je op de hoogte bent van de actualiteit, in eigen land en daarbuiten’.*
> **Claude Vael,** *Beknopt verslag*

Niet permanent aan het werk, wel permanent beschikbaar

De meeste personeelsleden van de Kamer zijn permanente medewerkers, dat wil zeggen dat ze ‘al de werkdagen presteren’. De meeste redacteurs en revisoren zijn echter niet-permanente ambtenaren – wat iets anders is dan deeltijdse. De lengte van het debat bepaalt hun werkdag. Dat houdt in dat van die medewerkers de grootst denkbare flexibiliteit wordt verwacht om in te spelen op de onvoorspelbare vergadermomenten van de Kamer. Niet-permanent aan het werk, wel permanent beschikbaar.

Parlementair jaar 2016-2017

De verslaggeving in cijfers

244	uur plenaire vergadering
3981	mondelinge vragen in commissievergaderingen
48	interpellaties
388	uur hoorzitting in het kader van onderzoekscommissies vastgelegd in integraal verslag

Test uw **kennis**

U vindt alle antwoorden in dit magazine

Horizontaal

2. (ex)-werknemer die misstanden in een organisatie openbaar maakt
3. Gericht zoeken naar verbanden in gegevensverzamelingen
9. Commerciële omgeving waar je terechtkunt voor basispostdiensten
10. Het Parlement van de Duitstalige Gemeenschap is er gevestigd
11. Verhuurt woningen in slechte staat om zoveel mogelijk geld te verdienen
13. Telefoonoproep waarbij de identiteit van de beller geheim blijft
14. Dat is verboden in de neutrale zone
16. Ongelijke behandeling op grond van kenmerken die niet ter zake doen
17. Daar kan je de videoclips van de Kamer bekijken

Verticaal

1. Groep parlementsleden die bijzondere bevoegdheden krijgt om een maatschappelijk probleem grondig te onderzoeken
2. Een leegstaand pand onwettig betrekken
4. Belgisch postbedrijf
5. Toestel waarin je moet blazen om je wagen te kunnen starten
6. Adviezen die een onderzoekscommissie formuleert op het einde van haar werkzaamheden
7. Het werk neerleggen om bepaalde eisen af te dwingen
8. Bedrog
12. Beheert de spoorweginfrastructuur
15. Regulator van de Belgische post- en telecommunicatiesector

Meer weten **over de Kamer?**

Had u altijd al willen weten hoe het er in een parlement aan toe gaat? Hoe een wet tot stand komt? Wat er besproken wordt tijdens de parlementaire vergaderingen? We zetten de mogelijkheden voor u op een rijtje.

Een vergadering bijwonen

De plenaire vergaderingen en de meeste commissievergaderingen zijn openbaar. Iedereen kan ze bijwonen. Vooraf reserveren hoeft niet. U meldt zich gewoon aan bij het onthaal.

Surf naar www.dekamer.be om te weten welke vergaderingen wanneer plaatsvinden en wat er op de agenda staat.

U kan de plenaire vergaderingen ook live volgen op onze website: ga naar 'Plenaire vergaderingen VIDEO'. Daar vindt u ook de gearchiveerde beelden van de voorbije vergaderingen.

Een rondleiding volgen

Dagelijks, behalve op zondag, vinden er rondleidingen plaats. Een groepsbezoek is gratis en duurt anderhalf tot twee uur. Een groep bestaat best uit 20 personen. We raden u aan uw bezoek minstens twee maanden vooraf te boeken. We ontvangen immers jaarlijks vele duizenden bezoekers uit binnen- en buitenland.

Volg ons op

YouTube

Meer weten

Op onze website vindt u een elektronische versie van dit magazine met tal van doorklikmogelijkheden.

Een vergadering bijwonen
Leuvenseweg 13
1000 Brussel

Een rondleiding boeken
Tel.: 02 549 81 36
bezoekers@dekamer.be

Meer exemplaren van dit magazine ontvangen?
Een adreswijziging melden?
Laat het ons weten op communication@dekamer.be

www.dekamer.be

COLOFON

Verantwoordelijke uitgever
Marc Van der Hulst, secretaris-generaal
van de Kamer van volksvertegenwoordigers

Redactie
Dienst Public Relations en Internationale Betrekkingen
Tel.: 02 549 90 46
pri@dekamer.be

Werkten mee aan dit nummer:
Pieter Caboor, Anne Coppens, Liêm Dang-Duy, Reinhilde Deboutte,
Tom De Pelsmaeker, Serge De Ryck, Alberik Goris, André Grenacs,
Karin Huybens, Nicole Marquet, Serge Model, David Modrzewski,
Isabelle More, Catharina Offeciers, Marc Rummens, Yves Stelandre,
Philip Tans, Joris Van Den Bossche, Marc Van der Hulst,
Mireille Van Wilderode en Michel Wettach

Foto's
Belga Image en Inge Verhelst

Vormgeving en illustraties
Antoine Marcelis, Bart Van de Steene, Johan Wynen en Mohamed Yahiaoui

Druk
Prepress en drukkerij van de Kamer

De redactie werd afgesloten op 12/03/2018